

Endvidere må ingen medlemsstat pålægge varer fra andre medlemsstater interne afgifter, som indirekte vil kunne beskytte andre produkter.«

(Sidste afsnit er udeladt).

6. *momsdirektiv, artikel 33*, der i korthed drejer sig om, at man gerne må indføre nye afgifter m.v., blot disse ikke har karakter af en omsætningsafgift. Artiklen lyder således:

»Med forbehold af andre Fællesskabsbestemmelser er bestemmelserne i dette direktiv ikke til hinder for, at en medlemsstat opretholder eller indfører afgifter på forsikringskontrakter og på spil og væddemål, punktafgifter, indregistreringsafgifter og i det hele taget alle former for skatter og afgifter, der ikke har karakter af omsætningsafgift.«

Ovenstående udgør de legale bestemmelser, som omlægningsmodellen og ambien i hovedtræk skal »løbe spidsrod« imellem. Hvis der er konflikt med blot én af artiklerne, er det nok til at skabe EF-retlige problemer for ambien. Der foreligger desuden i efteråret 1987 en række EF-domme, der fortolker ovennævnte paragraffer. Disse domme – eller fortolkningsbidrag – indgår tillige i regeringens overvejelser.

For så vidt angår 6. momsdirektivs artikel 33, forelå der i 1987, hvor ambien blev vedtaget, kun én dom vedrørende denne artikel. Det drejede sig om den såkaldte Rousseau Wilmodom fra 1985 (sag 285/84), der drejede sig om bidrag, der ifølge fransk lov skulle betales af alle større handelsselskaber til en social sikringsinstitution (»Organic«). Bidragene udgjorde en vis promille af den årlige omsætning og skulle indgå i en forsikringsordning for selvstændige erhvervsdrivende.

Domstolen udtalte om den pågældende afgift, at der var tale om en afgift af ikkefiskal karakter, der påhvilede den samlede omsætning og ikke direkte påvirkede prisen på varer og tjenesteydelser. Afgiften blev af Domstolen anset som forenelig med Fællesskabsretten.

Det fremgår af ministeriernes overvejelser, at det konkluderes, at dommen ikke giver megen vejledning, fordi det er uklart, hvorfor den konkrete afgift ikke blev bedømt til at have karakter af omsætningsafgift.

I de EF-retlige vurderinger sondres der mellem fiskale og ikkefiskale afgifter.

Hvis afgiften (f.eks. ambien) er eller opfattes som fiskal, er provenuet ikke øremærket til at finansiere bestemte formål. Det vil typisk være tilfældet ved generelle afgifter.

Opfattes afgiften derimod som ikkefiskal, skal provenuet bruges til bestemte formål. For ambien vil det betyde, at denne specielle afgift finansierer (helt eller delvis) de ordninger, der omlægges. I hovedtræk kan man sige, at hvis afgiften opfattes som en generel, fiskal afgift, vil den (sandsynligvis) ikke være i strid med artiklerne 9 og 95.

Opfattes afgiften som ikkefiskal (til finansiering af sociale ordninger), er der omvendt stor mulighed for konflikt med artiklerne 9 og 95, medens 6. momsdirektiv (sandsynligvis) ikke berøres.

Der følger nu en række notater m.v. til nærmere belysning af de EF-retlige problemer.

Belysning af EF-problemerne

Fra *Udenrigsministeriets* side foreligger en række notater fra Markedssekretariatet, hvor ministeriet prøver at fastlægge sin endelige holdning til de EF-retlige konsekvenser af omlægningsmodellen. Det sidste notat i rækken synes at være dateret 6. oktober 1987.

Det siges direkte i notatet af 6. oktober, at Kommissionen og andre medlemsstater vil kunne angribe den foreslåede omlægning af arbejdsgiverbidragene på mange måder. Endvidere er det vurderingen i notatet, at det ikke er muligt at anvise korrektioner til den foreslåede omlægning bortset fra en almindelig momsforhøjelse, som med sikkerhed vil gøre den nye ordning traktatmedholdelig.

I øvrigt foreslås det, at den juridiske og økonomiske sammenhæng mellem ambiens indførsel, afskaffelsen af de gamle arbejdsgiverafgifter og provenuets anvendelse brydes (dvs. gøres til en fiskal afgift). Det tilføjes dog, at med sådan en ændring kan det ikke udelukkes, at afgiften vil blive bedømt negativt på grundlag af momsreglerne, dvs. 6. momsdirektiv.

Notatet slutter således med at foreslå, at såfremt sagen i øvrigt fremmes, skønnes risikoen for, at afgiften bliver bedømt negativt, alt i alt nok noget mindre, hvis den nye afgift omformes til en fiskal afgift, som har karakter af en indirekte forbrugsskat. En sådan omformning